О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 30114

гр. София, 28.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в закрито заседание на 28.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **9205** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Д, ет. 5, ап. 14, подадена чрез адв. З. С., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1551/26, издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор, отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи. Със заповедта, на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП, на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца.

Според изложеното в заповедта на 02.06.2026 г. около 18:00 ч. в [населено място], на [улица], жалбоподателят при управление на лек автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] не е контролирал управляваното моторно превозно средство и е допуснал пътнотранспортно произшествие с лек автомобил „“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не е уведомил органите на МВР и не е останал на местопроизшествието. За случая е съставен АУАН с бланков № 702911 от 17.07.2026 г.

С жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Искането е обосновано с твърдения, че жалбоподателят полага грижи за тежко болния си баща, който през октомври 2025 г. е опериран по повод тумор на дебелото черво, през май 2026 г. - по повод двустранна ингвинална херния, а през юли 2026 г. е претърпял операция за поставяне на четворен байпас. Поддържа се, че състоянието на бащата изисква грижи и редовно медицинско наблюдение, за които е необходимо жалбоподателят да може да управлява МПС. Посочва се още, че той работи, грижи се за семейството си и за малолетното си дете.

Искането е процесуално допустимо. То е направено от адресата на оспорения административен акт при висящо производство по неговото оспорване. Заповедта е връчена на 17.07.2026 г., а

жалбата е постъпила в съда на същата дата, поради което оспорването е извършено в законоустановения срок.
Разгледано по същество, искането е неоснователно.
Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки не спира изпълнението им. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, ако би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 5 от 08.09.2009 г. по тълк. дело № 1/2009 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд.
Когато предварителното изпълнение е установено със закон, съществуването на защитим обществен интерес от незабавното изпълнение се предполага. За да бъде спряно изпълнението, оспорващият следва да установи конкретен противопоставим интерес, който по значимост е съпоставим или надделяващ над охранявания обществен интерес, както и пряка и достатъчно вероятна опасност от настъпването на значителни или трудно поправими вреди. Доказателствената тежест за тези обстоятелства е на молителя.
По делото са представени епикризи за П. П. П., на 78 години. ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ.
Медицинските документи установяват сериозно здравословно състояние и обективна необходимост от следоперативен режим и медицинско проследяване. В последната епикриза са предписани домашно лечение, ограничение за вдигане на тежести над 4 кг за 45 дни, първи контролен преглед на седмия до десетия ден след изписването и втори контролен преглед през първия месец. Към датата на настоящото произнасяне следователно предстои вторият контролен преглед.
Тези данни обосновават потребност от подкрепа на бащата в следоперативния период, но не установяват необходимата пряка причинна връзка между предварителното изпълнение на заповедта и вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда.
Не са представени доказателства, че жалбоподателят е единственото лице, което може да полага грижи и да придружава баща си, че е определена конкретна дата за предстоящия преглед, за която лично той трябва да осигури превоз с управляван от него автомобил, или че необходимото придвижване не може да бъде организирано с помощта на друго близко лице или чрез друг подходящ транспорт. Самото временно ограничение за лично управление на МПС не доказва невъзможност за полагане на грижи, придружаване и осигуряване на медицинска помощ.
Общите твърдения, че жалбоподателят работи и се грижи за семейството и малолетното си дете, също не установяват конкретна вреда от предварителното изпълнение. Не се твърди и не се доказва, че управлението на МПС е условие за упражняваната професия, че е налице реална опасност от загуба на работа или доход, нито че задоволяването на нуждите на детето е обективно невъзможно без лично управление на автомобил от жалбоподателя. Временните затруднения при придвижване са обичайна последица от приложената мярка и сами по себе си не съставляват значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК.
На установената потребност от подкрепа, без доказана необходимост тя да бъде осигурявана чрез лично управление на МПС от жалбоподателя, се противопоставя общественият интерес от осигуряване безопасността на движението и от преустановяване на административните нарушения. В случая заповедта е издадена по повод поведение, описано от органа като причиняване на пътнотранспортно произшествие и напускане на местопроизшествието без уведомяване на компетентните органи. Представените доказателства не установяват обстоятелство, което в конкретния случай да обосновава надделяващ личен интерес спрямо

законово защитения обществен интерес от незабавно изпълнение на мярката.
Преценката дали жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение и дали заповедта е законосъобразна е предмет на производството по съществото на спора и не може да бъде предрешавана при произнасянето по искането за спиране.
При тези данни не е доказана конкретна, пряка и достатъчно вероятна значителна или трудно поправима вреда, която да надделява над защитения от закона обществен интерес. Поради това предпоставките на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение не са налице.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, III отделение, 66 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на И. П. П. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1551/26, издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор, отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.
Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: